carles.ayats@emporda.info

MENJAR-SE L'EMPORDÀ DE TAPA EN TAPA

Les curses ciclistes no serien el mateix sense els ports de muntanya. Són elements identitaris de cadascuna d'aquestes competicions i representen un extra en un dels esports més durs i exigents. La majoria de nosaltres hem quedat bocabadats en veure com la serp multicolor es desfà en enfilar-se per l'Stelvio del Giro, l'Alpe D'Huez del Tour i l'Angliru de la Vuelta en unes etapes que acaben creant llegendes i escrivint pàgines històriques del ciclisme.

A l'Empordà, ja ho sabeu, estem orfes de la nostra Volta des de ja fa dues dècades. La prova organitzada pel Club Ciclista Empordanès va ser referència del ciclisme amateur europeu i, fins i tot, un pas previ per alguns corredors que anys després protagonitzarien alguna de les tres grans.

Tot això m'ho recordava un conegut aficionat al ciclisme de carretera a la inauguració dels Tastets Surrealistes de Figueres. Persona també amant dels jocs de paraules, em deia que l'Empordà havia passat de ser una *comarca d'etapes* a una *comarca de tapes*. Confesso que em va semblar molt forçat –i amb la cara vaig pagar–, però amb el pas dels dies la frase s'ha anat guanyant una menció en aquesta columna que volia dedicar a una de les nostres millors ambaixadores, la gastronomia.

L'Empordà, considerat "la reserva gastronòmica de Catalunya" pel crític Jaume Fàbrega, viu una autèntica febrada de mostres per llepar-se els dits. Som un territori amb prou personalitat a taula i, a més, des de fa uns anys la tapa –batejada així a l'edat mitjana perquè protegia el got de l'entrada de mosques i mosquits– també està arrelant com demostra l'increment de públic a les recents Ruta de Tapes de Roses, l'EmpuriaTApes de Castelló i l'Streed Food Summer de Llançà.

Però Figueres ha sabut anar més enllà amb els Tastets Surrealistes. Dalí, que va portar molts elements de la cuina a la seva obra, ara inspira els restauradors amb plats gastrosurrealistes per gaudir dels productes del territori però, sobretot, amb un ingredient local irrepetible en lloc més, la genialitat d'un figuerenc que volia ser cuiner als sis anys.